ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 18/01/2023 a les 14:30

Feina ben feta, copes i cançons, amb Montañez i Joan Huguet

El cantautor barceloní visita el celler Can Feixes de la DO Penedès | Amb el seu copropietari, Joan Huguet, constaten coincidències i divergències entre els seus oficis

Montañez i Joan Huget | Juan Miguel Morales

Després de visitar les vinyes i el celler, el cantautor barceloní **Jordi Montañez** seu al costat del copropietari del celler Can Feixes, Joan Huguet. Davant d'ells, unes copes de vi són testimonis i protagonistes de la conversa. I és que, precisament, comencen parlant de les copes: "Estan pensades i dissenyades per afavorir el vi en la forma, per exemple. Per als vins blancs són tancades, i per als negres més obertes. I això per què? El vi negre envellit porta anys tancat a l'ampolla i està molt reduït. Necessita aire per obrir-se i anar traient les aromes. Els blancs són més joves i no els cal", explica Huguet. Però encara hi ha més. Hi ha vidres que porten coure o plom i oxiden de manera diferent el vi. "El que té coure oxida el vi més ràpidament. Això per a un vi que ha estat set anys en una ampolla és bo, però compte, després no el tinguem 24 hores en una copa d'aquestes perquè es podria oxidar massa! Si el vidre no tingués coure, se'ns oxidaria menys", detalla l'enòleg.

Montañez hi veu paral·lelismes amb l'escolta de música. Molts artistes enregistren les cançons amb una gran amplitud de freqüències i després la gent les escolta en formats comprimits, com l'mp3. "Com menys qualitat tingui la plataforma de reproducció o els auriculars, menys freqüències reprodueix, encara que la música s'hagi gravat en un bon estudi. Passa com això del vi, que si no te'n fan adonar no ho notaries? Cal fixar-se en els baixos, per exemple, que són un element

important que encoixina la cançó. A la majoria es perden", es lamenta el músic, tot i que també ho vol matisar: "No són el mateix els mp3 actuals que els primers que hi va haver. Ara hi ha compressions intel·ligents que intenten retallar les freqüències menys audibles a l'oïda humana".

Montañez i Joan Huguet Foto: Juan Miguel Morales

L'enòleg i el cantant parlen animadament i s'il·lustren l'un a l'altre. "Aquí fem agricultura ecològica i ara l'Incavi ha fet un estudi de quina manera les herbes que hi ha al costat de les vinyes afecten el vi que se'n deriva. Al Penedès hi ha molt de fonoll, i, en canvi, al Montsant hi ha romaní, de manera que una mateixa garnatxa té gust diferent. Això és filar molt fi, no hi busqueu el fonoll perquè costa de trobar, però el vi expressa molt bé el seu origen", diu Joan Huguet.

"En el cas de la música, el màstering és el procés final quan el disc ja s'ha enregistrat. En aquesta part es pot apujar el volum de tot plegat mantenint la qualitat i la proporció. Es tracta d'anar augmentat la intensitat i anar agafant cos i volum mantenint-ho tot equilibrat, sense passar-se ni de baix, ni de veu, ni de bateria? És un procediment molt important, perquè si no els discos sonarien sense matisos. Com si fos un vi que no hagués envellit", aclareix **Montañez**.

Abans de descobrir preferències musicals i enològiques dels dos protagonistes, Huguet reflexiona sobre la cultura del vi en l'actualitat: "Als territoris mediterranis, quan algú progressa i se'n va a la ciutat deixa l'avi amb el vi al poble i a les àrees urbanes beu altres begudes com el whisky, gintònics o cervesa. En canvi, a Amèrica passa a l'inrevés. Quan marxa del desert d'Ohio, deixa l'avi amb la cervesa. Arriba a ciutat i agafa una copa de Chardonnay, que el fa sentir més guai".

ALLIBERAR EL CANT

El cantautor es revela com un consumidor ocasional de vi: "No en bec cada dia, però en gaudeixo molt. Normalment, em decanto més pel vi negre, però un vi blanc jove i afruitat també m'agrada

molt en determinats moments. Per contra, no m'agraden gaire ni els caves ni els vins d'agulla".

Montañez i Joan Huguet Foto: Juan Miguel Morales

Joan Huguet també té relació amb la música: "Ara no n'escolto gaire, tot i que de jove havia seguit molt els membres de la Nova Cançó com **Raimon** o **Lluís Llach**? Jo tenia 15 anys quan el dictador Franco va morir, i els escoltava pel seu component polític. Ara canto en una coral, el **Cor Bach**. No he estudiat mai música, i a més soc un barítón i em fan fer de baix, amb la qual cosa em faig un fart de patir? Som cinquanta, i quan ens sincronitzem tots hi ha moments en què m'ofego d'emoció. M'ho passo bé amb les coses que m'agraden. Si escolto música, al cap de tres dies ja voldria estar tocant la guitarra?".